

gen til Underviisning i Havebrug er af den Bestaafenhed, som den ærede Ordfører synes at antage. Jeg troer nemlig, at Udbredelsen af Sands for Havekultur naturligere og tilstrækkeligt vil komme tilstede ved Hjælp af de virkelige Gartnere, der mere og mere spredes over hele Landet, og jeg troer paa den anden Side, at den ærede Ordfører med sin store Indsigt i Havekultur og Frugtkultur og med sin store Kjærlighed til Samme, seer Forholdet i et ikke ganske begrundet Rosensfær, naar han mener, at det ikke blot for Rivets Forstjænnelse, men ogsaa fra et materielt Standpunkt med Hensyn til mulig Udførsel kunde være af sær Betydning. Jeg troer, at vore klimatiske Forhold næsten overalt vilde være til Hinder, derfor og Erfaringen har ialtsald for os her i Dmøgnen af Kjøbenhavn, hvor Frugten er — jeg kunde fristes til at sige — tilnærmelsesviis værbiløs, næsten uaffættelig, viist dette; men hertil kommer nu efter min Opfattelse, at det ikke ganske forholder sig som den ærede Ordfører har sagt, at der er en egentlig Have ved Landbohøjskolen, saa at der derfor skulde være sær Anledning til strax at fæste sig ind ogsaa over denne Branche, medens Hovedbranchen, Agerbruget ganske viist endnu kan optage alle de Kræfter og alt det Materiale, man har til sin Disposition. Ligesom jeg fremdeles allerede fandt Regjeringens Forslag ingenlunde saaledes, at det i det Mindste havde kunnet give mig en Overbeviisning om en virkelig fyldestgjørende Udførelse af det, der tilsigtedes dermed, saaledes maa jeg tilstaae, at det ingenlunde staaer mig klart, at den foreslaaede Bevilling af 1000 Rbd. til Havekulturen, til en Gartner, og af 600 Rbd. til Forelæsninger over Skovbrug, er Summer, der ere passende for Formaalet. Jeg troer, at Landbohøjskolen paa ingen Maade vil tabe ved, at man ikke i hvad jeg vil kalde en Fart, udvider dens Virksomhed, eller at der ikke af en tilfældig Grund gives den denne Forgælse i den Op-gabe, om hvilken vi nu dog steds maae sige os, at vi ikke vide, hvorvidt den vil være heldig i at løse den. Jeg er derhos, hvilket det forekommer mig, at ogsaa den ærede Minister antydede, af den Formening, at dette Forslag ikke meget kan regne paa en stærk Sympathi paa et andet

Sted, og at det derhos har den formelle Betænknelighed imod sig, at det nu, da Udvalget har gjort det til en Bevillingssag, hvilket det ikke var, da det fremkom fra Regjeringens Haand, maastee just af den Grund kan finde en mindre god Modtagelse der. Under samtlige disse Omstændigheder, som jeg her kortelig har søgt at antyde, vil jeg for mit Bedkommende ubetinget votere imod det efter min Mening med Regjeringens oprindelige Udkast sammenfaldende Forslag af Udvalgets Mindretal, og jeg vil uden tvivl tillige votere imod Udvalgets Majoritets Forslag. Jeg helber til den Tro, at vi gjøre rettest i for Tiden ikke at votere flere Udgifter til Landbohøjskolen.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde den ærede Taler, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at en Udtalelse baade mod det stillede Endringsforslag og mod Udkastet, som det foreligger, nærmest henhører under Sagens endelige Behandling i dens Heelhed.

Christensen: Jeg erkjender Rigtigheden af, hvad den ærede Formand nu bemærkede. Jeg har blot taget det med for paa engang at udtale, hvad jeg havde at sige, og derved slippe for senere igen at tage Ordet.

Ordføreren: Den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, lod falde nogle Ytringer, der viiste mig, at han tvivlede om, at Frugtdyrkning kunde faae nogen egentlig økonomisk Betydning her i Landet, navnlig paa Grund af de klimatiske Forhold, og han meente tillige, at Kjendskab dertil, ialtsald vilde kunne udbredes ved de Gartnere, der hyppigere og hyppigere nedsatte sig rundt omkring i Provinserne. Jeg troer, at den ærede Landstingsmand deri har Ret. Det er bekjendt for dem, der specielt have givet sig af med Pomoldgien, at nogle af de bedste Taffelæbler, man har — jeg skal kun nævne Gravenstener og slesvigiske Jordbærelser — findes her i Landet, som de Herrer viist Alle vide. Jeg troer altsaa ikke, at Klimaet lægger den allermindste Hindring i Veien for Dyrkningen af de finere Æblesorter, hvorimod Kjendskab til de Sorter, som man kan vente at faae Afsetning paa i Udlandet, er meget lidet ud-